

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Punctum Secundum Circa obedientiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

PARS TERTIA!

Explicatio punctorum rationis conscientia, tum ut ea clariùs intelligantur, tum ut major rerum ad profectum, spiritualia, ipsùmque institutum spectantium acquiratur notitia tam bene pro te ipso, quàm aliis dirigendis.

PUNCTUM PRIMUM.

An quis contentus vivat suà vocatione.

AD hoc punctum etiam spectat, an quis contentus sit eo gradu, officio, loco, in quo est, porrò contentus vivit in his omnibus, qui acquiescit divinæ per Superiores dispositioni, qui elatos non habens spiritus, sed humilis ex animo, séque his illis coram Deo indignum existimans, gratias Deo agit, & gaudet se in isto statu, gradu, officio, loco esse constitutum.

PUNCTUM SECUNDUM

Circa obedientiam.

Videndum est, quomodo quis se habeat circa obedientiam, primò quoad exteriora & voluntatem, an scilicet exequatur integrè ac perfectè, item promptè & alacriter omnia ei

à quocunque demum Superiore suo imperata, an cogi debeat, an nutus sufficiat. *Secundò quoad intellectum*, an iussa Superioris unius contemnat, alterius æstimet, contrà disputet iudicans hoc, quod iubetur, non debere fieri. An faciliè vel difficulter intellectum suum captivet, & acquiescat, & quæ causa sit, si quoad intellectum patiatur difficultatem. An quia in Superiore Deum non agnoscit defectu vivæ fidei, & quia has illas in Superiore qualitates deesse putat; ob quas æstimari deberet, an ex superbia difficulter se subjiciat, aut proprium critirium deponat, an ex astutia hoc, quod libenter haberet, ut sibi imperetur, procuret, an ex amore proprio hoc, quod molestum est, declinet, vel etiam eo fine mentem Superioris studeat immutare, an verò non degenerans à præcellis cogitationibus filiorum Dei, à quo abhorret, voluntatem excitet, ad exoptandum, ut id sibi imponatur; & hoc, quod amor proprius desiderat, nunquam expetendum: & verè rectus ac simplex corde, & ad quæcunque, quæ Deus per Superiores mandat ac mandabit, indifferens, dicere cum magna animi sui quiete possit, *ut jumentum factus sum apud te*. Demum, an ad eò perveniendum studium posuerit adhibitâ oratione, lectione, examine ac pœnis sibi ob imperfectiones aut peccata non tantum contra votum, sed & virtutem obedientiæ commissa inflictis. Demum, an, quando occurrunt rationes contra officium, locum, vel aliud sibi imperatum, præmissâ oratione,

tione,

tionem, cum omni indifferentia, & submissione, sine turbatione *NB. animi*, eas Superiori proponat.

Circa paupertatem.

AN facile victui, vestitui, habitationi, ut voluntarios in Christo pauperes decet, acquiescat, superflua, pretiosa non petat, nec naturæ grata, nisi præmissâ oratione, & sincerâ intentione; an quæ contraria sunt commodis corporis, vel iis, quæ natura appetit, non obstante naturæ reluctantiâ amplectatur lubens, vel conatus sit ad id se incitare; an è contrario viliora, aut naturæ repugnantia horreat ac fugiat, ideòque, si obtingant, facile murmuret, an quid dederit, acceperit sine licentia, & in rebus concessis etiam laboret spiritu proprietatis, utendo iis secundum prudentiam carnis, vel saltem aliter, ac decet pauperem Religiosum. An difficultas, si quam sentit in experimentis paupertatis, sit ex superbia, pusillanimitate, morbo, sensualitate fomenta carnis ac corporis quærente; an pronus sit in querelas, lamenta, dum hoc illud denegatur; an vera sit necessitas, vel amor proprius prætexat necessitatem hoc illud habendi. Demum, an studuerit perfectioni paupertatis secundum institutum nostrum acquirendæ adhibitâ oratione, lectione, examine, mortificatione in- & externâ, & fugiat ac horreat omnes laxas sententias, effugiat, & mala principia Sensualistarum.

Circa castitatem.

QUàm sit erga eam affectus, quæ veros probat filios Societatis, quas exteriores vel interiores sentiat difficultates, quæ illarum causæ? an sensus vagi, & mala eorum custodia, an carnis illecebræ, an minùs solida occupatio, lectio librorum non satis pudicorum, affectus, & conversationes sensuales cum adolescentulis, mulieribus, cum idem secum temperamentum & sympathicas quasdam qualitates habentibus? unde ex amore sensuali sæpè natus est carnalis, & varia castitati, quæ ut pupilla oculi nec minimos patitur nævos, repugnantia. An his periculosis affectibus nimium fræna laxata, an caro rebellis cibo, potu, aliisque sensualitatibus nimium fota, & sic oleum flammæ infusum sit, an spiritualia, opera pœnitentiæ neglecta, ob quæ facilem ad tentationes carnales, unam alterâ graviolem, commovendas aditum diabolus invenit. An non tantùm castè, sed etiam cautè in conspectu testium, & cum ædificatione omnium præsentium semper cum comptulis, mulieribus, &c. conversatum sit. Demum, quæ remedia adhibita, ut id castitatis donum homo Societatis à Deo impetret, quod per immaculatè conceptæ Virginis intercessionem Societati, ejusque Alumnis præscripta in regulis observantibus Christus dedit. Ut scilicet tentationes carnales tam graves plerumque non sentiant, quibus magna cum difficultate

&

& lucta resistere debeant, sed tales, quas instar muscarum aut pulicum mordentium, sinè magno conatu abigant.

Circa usum aliarum virtutum.

AN occasiones virtutum exercendarum vi officii, vocationis in hac, illa occasione, conversatione negligat, quâ facilitate vel difficultate, intensione vel remissione, obiter vel bene præmeditatè eliciat actus fidei, spei, charitatis, religionis erga Deum, patientiæ, mansuetudinis, humilitatis, modestiæ, misericordiæ corporalis & spiritualis, & an actiones exteriores iisdem conformes amet & exerceat, an ex consuetudine tantùm hæc illa fiant sinè debita mentis recollectione, aut pura intentione, an habitus paulatim hujus illius virtutis acquisitus sit, qui exercitium ejusdem faciliat, sicut nullam artem, ità nullam virtutem propriè possidet, qui ejus habitum per actus frequentatos non habet.

Ad quæstionem, quarum virtutum studio sit maximè deditus, consideretur 1. An earum, quibus maximè eget, quales sunt, quæ oppositæ consuetudini, inclinationi naturali, tentationi vehementi aut frequenti, passioni prædominanti maximè contrariantur; sic à natura superbus actibus humilitatis, biliosus actibus mansuetudinis, patientiæ, &c. maximè indiget. 2. An illarum virtutum studio sit maximè deditus, quibus ab ingenita naturæ indole
vide-

videtur esse propinquior. Equidem hoc culpandum non est, sed ut §. 13. n. 8. monui, magna hic sæpè intercurrit deceptio, & virtus esse putatur, quod est vitium, vel saltem actus merè naturalis omni æternâ destitutus mercede. 3. Demum quæ media, & quo fructu huic illi virtuti acquirendæ sint adhibita.

PUNCTUM TERTIUM

Circa passiones, perturbationes, tentationes, affectiones.

IN hac materia non oportet esse rudem, & ex ruis ad varia quæ sita responsionibus Superior facilè colliget, an tyro vel Magister aut exercitatus sis in arte ac studio Ascetico. Pro instructione serviunt sequentia.

1. *Passiones* vel *motus* utriusque appetitûs inferioris sic dictæ sunt, quod vi suâ *patri* faciant partem superiorem, aut nunquam sinè motione partis inferioris excitentur. 2. *Perturbationes* vocantur, cùm vehementiâ suâ turbant rationem, ut non possit de honesto ritè & ex æquo, durante hoc æstu, judicare. 3. *Tentationes* dicuntur, quando iis se dæmon immisceat. 4. *Affectus* vel *affectiones* dicuntur, quando voluntas vi tentationis aut passionis se moventis præoccupata aut persuasa ex motu primò primo vel actiones ealdem, vel similes appetitui inferiori elicit, sive à propensione naturæ veniant, sive ab extrinseca occasione. Jam ad
quæ-